

GANTICHS DELS ROMEUS DE MONTSERRAT,

POSATS EN MÚSICA

PER

CÀNDIDO CANDI.

Segona edició corregida.

¡CAP AMUNT!

Allegretto.

1.ª y 2.^a
Veus.

La au-ro-ra ri-a lle-ra De roig lo cel te-nyeix; De

Baix.

fresca ma-ti-na-da A-nima al bon ro-meu; Dei-xém las nos-tras ca-sas, Dei-

xem nos-tres que fers, Yen hon-ra de Ma-rí-a A

Coro.

Montser-rat pu-jém. Pu-jém á la mon-ta-nya, A

impressió primitiva
valència-espanya

Mont-ser- rat pu- jém. Pu- jém á la mon- ta-nya, A Montser-

f. rat pu- jém.

I.

La aurora riallera
De roig lo cel tenyeix;
Fresca la matinada
Ànima al bon romeu;
Deixém las nostras casas,
Deixém nostres quefèrs,
Y en honra de Maria
A Montserrat pujém.

Pujém á la montanya,
A Montserrat pujém.

II.

Entre 'l espès boscatge
Refilan los aucells
Cantántne la alborada
Al Deu que 'ls doná 'l ser.
Aixís de nostres llahors
Puji ab valenta fé
Lo cántich de alabansa
Fins de la Verge als peus.

Pujém, etc.

III.

Saltan de roca en roca
Com cintas transparents,
La font tranquila y pura
Lo rumorós torrènt.

A dolls brotin de l' anima
De l' anima fidel
Afectes de ternura
Tribut de cors fervents.

Pujém, etc.

IV.

¡Cuan rica la montanya
Aromas espargeix
De plantas mil que exhalan
Son olorós encéns!
Aixís del bon exemple
Lo olór entorn deixém;
Que es honra de la Verge
Lo honor del devot seu.

Pujém, etc.

V.

La costa es empinada
Com lo camí del cel:
La cara 'l suor rega
Del fatigat romeu;
Mes dalt del cim aguarda
Ab carinyós dalé
Als fills la dolsa Mare:
Amunt, companys, ¿que fem?

Pujém á la montanya,
A Montserrat pujém.

À LA VERGE DE MONTSERRAT.

CANTS DELS ROMEUS POSATS EN MÚSICA

PER

CÀNDIDO CANDI.

(AB ECOS.)

Allegretto.

Veus 1.ª y 2.^{es}

Baixos.

f.

Vos-tras glorias ; Oh Ma-ri- al A llo-har- n'a-vuy ve-

ecos.

pp.

nim, Vos-tras glo-rias ; Oh Ma-ri- al A llo-harn' a-vuy ve-

pp.

nim, *f.* Que can- tant lo que sen- tim Per vos-tr'his to-ria ins- pi-

f.

rats, Per Vos ne se- rém ay- dats En fos- ca nit y en clar

No entoném ja cants de guerra
pera donarnos coratje;
qu' avuy en nostre romiatje,
disfrutant tranquila pau,
'ns dirigim al palau
de la Verge de la terra.

Vostras glorias ¡oh Maria!
á lloharn' avuy venim,
que cantant lo que sentim
per vostr' historia inspirats
per Vos ne serém aydats
en fosca nit y en clar dia.

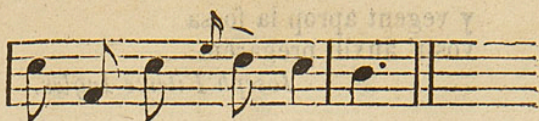
La vostra testa Sagrada
radiant de magestat,
inspira divinitat,
y la gent de monts y plans
al entonar los seus cants
sempre á vos n' es ensalsada.

Y ¿com no, si vos Madona
ne sou l' estel mes llohat?
¡Si lo nom del Montserrat
conegut de pol à pol
n' es de Catalunya ell sol
lo que patri ergull li dona!

MÚSICA DE CÁNIDO CANDI.

Ver-ge del Mont-ser-rat!

Coro.

Veus pri-
meras.

Baixos.

Plens de fe, plens d'espe-ran-sa, Vos ve-

nim á vi - si - tar; Conce - diu - nos ben heu - ran - sa ¡Oh

Ver-ge del Mont-ser-rat! Mont-ser-rat! Mont-ser-rat!

Del Palau hont descanseu
ne pujém la escalinada,
y venim, Verge sagrada
à pregarvos escolteuns.

Las mesquinas passions
de los homes de la terra,
han produhit fera guerra,
y han revoltat las nacions.

No s'ouhen los cant's aquí,
tant sensills de temps passats;
y 'ls germans jauhen, nafrats
per lo ferro d'un Cai.

Son devastadas las vilas,
las maysons son arrunadas
y la mort, dalla que dalla
las mes preciosas vidas.

Pau volém, Verge Sagrada,
nostres plants ¡ay! escolteu,
ohiunos Perla adorada,
Mare ¡no 'ns desampareu!

Plens de fé, plens d'esperansa,
vos venim á visitar;
concediunos benheuransa
¡oh verge del Montserrat!

Quant petits, los nostres avis
mil voltas parlarnos van,
de las glorias de la Verge,
Patrona dels Catalans.

Quant fadrins, vers la montanya
que vos serveix de Palau,
várem correr presurosos
per venirvos à adorar.

Quant vellets, á la maynada
vostr' historia contarém,

y vegent aprop la fossa
vostr' auxili pregarém.

Joseph Fiter é Inglés.

JA HI SOM.

MÚSICA DE CANDIDO CANDI.

Allegretto.

Una veu.

¡Ja hi som, dalt la mon- ta - nya, Ja hi som, ja, dalt del
cim! ¡Qué her- mo- sa la cam- pi - nya Nos mos- tra sos con-
fins! Los ulls des-de a- quí sem- bla Que a- bar- can l'in- fi-
nit: ¡Mes, ay! cuan xich es l'ho- me! ¡Cuánt gran es Deu a-quí!

Tornada
á coro.

Ja hi- som Ja hi som Ja hi som dalt la mon-

¡Ja hi som dalt la montanya
Ja hi som, ja, dalt del cim!
¡Qué hermosa la campinya
Nos mostra sos confins!
Los ulls desde aquí sembla
Que abarcan l' infinit:
¡Mes ¡ay! quant xich es l' home!
¡Quant gran es Deu aquí!

Ja hi som dalt la montanya
Ja hi som, ja, dalt del cim.

Per son temple la Verge
Bell siti té escullit:
No té en lo mon cap reyna
Palacio mes bonich.
Com gòtica cadira
Al cel alsa sos pichs
Eix trono que á sa Mare
Lo mateix Deu construhí.

Ja hi som, etc.

Com pintada catifa
De primorós teixit,
Li mostra Catalunya
Planas, turons y rius

Lo cel li estén al sobre
Dossier de blau setí,
De llum radiant de dias,
De estels brodat de nits.

Ja hi som, etc.

Allá lluny la mar brilla
Com refulgent espill,
Y desde allá á sa Mare
Son vot fa lo marí:
Y al peu de Barcelona
Son cap guerrer y altiu
Per veurer á sa reyna
Aixeca monjuich.

Ja hi som, etc.

¡O dolça Verge! ¡O Mare!
Que en aqueix lloch ohíu
Tierna y amoroseta
Los prechs de vostres fills!
¡O dolça Verge! ¡O Mare!
Vullaunos benehir
Ja que de la pujada
Habém tocat al fi.

Ja hi som, etc.

ES PROPIETAT.

MANRESA: Estampa de Roca, carrer de S. Miquel nùm. 15.

nicolau-primicia
valencia-espanya

